

Misszió vagy kötelesség...

Öt új könyvvel rukkolt ki az év utolsó „perceiben” a Cserépfalvi Kiadó. A Poétika sorozatban megjelenő Szombat délután című kötettel először kapott lehetőséget a bemutatkozásra Méhes Károly, a fiatal költő-műfordító. A kedves, pillekönnyű versek meghatározó élményciről mesélnek — pannonhalmi gimnáziumi pillanatokról, Forma 1-ről, Prágáról, vagy akár gyerekkori roncs teherautóról.

Ugyanebben a sorozatban jelent meg Krausz Tivadar merőben más hangulatú kötete, akinek a most kiadott Szentkilövőállomás a hatodik önálló könyve. Filozofikus versei a jóról és rosszról szólnak, hitről, halálról, szeretetről. Szavai viszont hangsúlyozottan anyagaiak, folyamatosan szójátékai a hanghoz, betűhöz láncolják a gondolatot.

A kiadó ezzel a sorozattal főként az első kötetes költők pályakezdését igyekszik könnyebbé tenni. Megjelenési lehetőséget biztosít műveiknek, és a könyveket olyan áron kínálja (49 Ft), amennyiért a vásárló még épp megkockáztatja

egy ismeretlen költő műveinek vásárlását.

Tíz év után most jelentkezett újra önálló — igen szép kivitelezésű, illusztrált — kötet Balogh Attila. Kegyetlenül és nem egyszer mérgeesen kiabálja világgá szenvedéseit, amikből, versei tanúsága szerint, bőven kijutott neki. A költemények könyörtelenek, nem kímélnek se író, se olvasót — ettől hitelesek és furcsán szépek. **Eörsi István** írt hozzájuk értő és alapos utószót.

Most indította a kiadó a Próza című sorozatot Géher István szerkesztésében, amelyben drámák, regények, novellák kiadását tervezik. Első darabjában — Két dráma — Forgách András Vitellius és A pincér című művei jelennek meg. A szerzőnek ez az első könyve, bár alkotói pályája nem most kezdődik. Fordított és írt színműveket, készített forgatókönyveket, tévéjátékokat. Játékos című drámáját a Katona József Színház mutatta be 1985-ben, a könyvben is szereplő Vitellius címűt pedig nemrégiben játszották Pécsen, Vincze János rendezésében.

Géher István Shakespeare-olvasatait és értelmezéseit rejtja a Shakespeare-olvasókönyv. Az ismert irodalomtudós, a cím keltette várakozással ellentétben, nem irodalomtörténeti tanulmányokat nyújt, hanem esszéket, tündőzéseket. A könyv alcíme is erre utal: Tükörképünk harminchétt darabban.

Hogyan lehet az, hogy míg sokan a színvonalas művek kiadási és értékesítési gondjairól panaszkodnak, a pályakezdő vagy kevésbé ismert költők, írók felkarolását pedig a folyóiratok feladatának tartják, a Cserépfalvi Kiadó épp az ilyen — üzleti szempontból veszteséges — irodalom terjesztésén munkálkodik? A ráfizetést nagy példányszámban eladható, mégis színvonalas kiadványokkal ellensúlyozzák. Az anyagi veszteség erkölcsi nyereséggé válik, ha a kiadót az olvasók mint a színvonal pártfogóját tartják számon. És az újraindított Cserépfalvi ragaszkodik ahhoz a képhez, amit az alapító teremtettek.